

تعیین فراوانی درماتوفیتوزیس در پرندگان زینتی شهر سمنان

دکتر میثم ابراهیمیان، دکتر غلامحسین رئوفی

مقدمه و هدف: درماتوفیتوزیس (رینگ ورم) توسط گروهی از قارچ های رشته ای به نام درماتوفیت که در سه جنس اصلی میکروسپوروم، تریکوفیتون و اپیدرموفیتون طبقه بندی شده اند ایجاد می گردد. این قارچ ها با تولید آنزیم های کراتیناز می توانند از کراتین موجود در لایه شاخی اپیدرم پوست، مو و ناخن به عنوان منبع غذایی استفاده کنند. درماتوفیت ها گروهی از قارچهای تخصص یافته هستند که با تولید آنزیمهای کراتیناز از کراتین موجود در لایه شاخی به عنوان منبع انحصاری تغذیه استفاده میکنند.

مواد و روش کار: در این بررسی که طی ۶ ماه از ابتدای زمستان سال ۱۳۸۹ تا انتهای بهار سال ۱۳۹۰ انجام شد نمونه های اخذ شده داخل ظروف پاکیزه جمع آوری و پس از ثبت مشخصات پرند به آزمایشگاه قارچ شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد واحد گرمسار منتقل گردید. نمونه ها در ابتدا مورد بررسی مستقیم میکروسکوپی و سپس کشت در محیط های SCC، SC در دمای ۲۸ درجه سانتی گراد قرار گرفتند.

نتایج و بحث: در مجموع ۳۰ عدد پرند با ضایعات مشکوک به درماتوفیتوزیس مورد بررسی آزمایشگاهی قرار گرفتند که شامل ۱۸ عدد قناری، ۸ عدد خروس لاری، ۴ عدد مرغ عشق بودند در سایر پرندگان بازدید شده ضایعات جلدی مشکوک به درماتوفیتوزیس مشاهده نشد. از ۱۸ قطعه قناری دارای ضایعات بالینی مشکوک به درماتوفیتوزیس پس از آزمایش مستقیم نمونه ها در ۹ نمونه قطعات میسلیم قارچی مشاهده گردید و در ۵ نمونه آزمایش شده علاوه بر مثبت بودن آزمایش مستقیم از کشت هم درماتوفیت جداسازی گردید. از ۸ قطعه خروس لاری دارای ضایعات بالینی مشکوک به درماتوفیتوزیس ۱ نمونه هم در آزمایش مستقیم مثبت بود و هم در کشت اما در یک نمونه تنها نتیجه کشت مثبت بود. از ۴ قطعه مرغ عشق دارای ضایعات بالینی مشکوک به درماتوفیتوزیس ۱ نمونه هم در آزمایش مستقیم و هم در کشت مثبت گردید. در همه ۹ قطعه قناری و ۴ قطعه مرغ عشق دارای ضایعات جلدی مشکوک به درماتوفیتوزیس پوسته ریزی و هیپرکراتوز در ساق و کف پا مشاهده گردید و در همه ۸ قطعه خروس لاری دارای ضایعات جلدی مشکوک به درماتوفیتوزیس پوسته ریزی و هیپرکراتوز در تاج و ریش مشاهده گردید. پس از کشت مجدد و اسلاید کالچر مشخص گردید که از همه قناری های مبتلا به درماتوفیتوزیس که نتیجه کشت آنها مثبت بود عامل ایجاد کننده عفونت میکروسپوروم گالینه بودند و در خروس لاری از ۲ مورد عفونت درماتوفیتوزیس یک مورد میکروسپوروم گالینه و یک مورد تریکوفیتون متناگروفایتس جداسازی گردید و در یک مورد مرغ عشق مبتلا به عفونت درماتوفیتوزیس عامل ایجاد کننده عفونت میکروسپوروم گالینه بود.

واژه های کلیدی: درماتوفیتوزیس، پرندگان زینتی، سمنان

تشخیص آلودگی جوجه های گوشتی به مایکوپلازما گالی سپتیکوم با روش الایزا (ELISA) و واکنش زنجیره ای پلیمرز (PCR) ارجاعی به آزمایشگاه تشخیص دامپزشکی شهرستان گرگان

محمود احمدی همدانی^{۱*}، حمید استاجی^۱، سیداحمد میرکریمی^۲، مهران طهماسبی^۳

۱- گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان ۲- دانش آموخته دکترای دامپزشکی دانشگاه ارومیه ۳- دانشجوی دکترای دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل
پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: ahmadi.hamedani@gmail.com

مقدمه و هدف: مایکوپلازما گالی سپتیکوم و مایکوپلازما سینویه بعنوان مهمترین پاتوژن های مایکوپلازمایی در طیور محسوب می شوند که ضررهای اقتصادی شدیدی را بر صنعت طیور در سرتاسر دنیا وارد می سازند. آلودگی به مایکوپلازما گالی سپتیکوم در جوجه ها باعث بیماری مزمن تنفسی و در نتیجه کاهش تولید گوشت و تخم می شود. به دلیل اینکه برنامه های کنترلی موفق بستگی به تشخیص صحیح و به موقع گله های آلوده دارند. بنابراین، روش های تشخیصی با حساسیت و ویژگی بالا و سریع برای مونیتورینگ مایکوپلازما گالی سپتیکوم ضروری نظر می رسد.

مواد و روش کار: برای تشخیص و جداسازی مایکوپلازما گالی سپتیکوم از یک فارم مرغ گوشتی نژاد راس واقع در شهرستان گرگان بصورت کاملاً تصادفی، ۳۰ نمونه خون از جوجه های گوشتی ۲ روزه برای جدا کردن سرم جهت انجام آزمایش الایزا (ELISA) و همزمان از ۱۶ جوجه گوشتی دیگر از همان فارم با استفاده از سوآب های استریل نمونه هایی از ناحیه شکاف کام و نای برای استخراج DNA جهت انجام آزمایش زنجیره ای پلیمرز (PCR) اخذ شد. سپس نمونه ها بلافاصله به آزمایشگاه تشخیص دامپزشکی منتقل گردید برای انجام مراحل بعدی آزمایشات. لازم به ذکر است که واکنش PCR توسط کیت تشخیصی مایکوپلازما گالی سپتیکوم و سینویه شرکت iNtRON Biotechnology ساخت کشور کره جنوبی، صورت گرفت. با استفاده از کیت مذکور قادر خواهیم بود با یک مرحله PCR آلودگی به مایکوپلازما گالی سپتیکوم (قطعه ۲۲۴ bp) و سینویه (۵۵۷ bp) را شناسایی نماییم.

نتایج و بحث: نتایج آزمایش الایزا آنتی بادی ضد مایکوپلازما گالی سپتیکوم را در ۳/۳۳٪ (۱۰/۳۰) نمونه های سرمی جوجه های ۲ روزه تعیین نمود (به ترتیب تیتراژ سرمی و نسبت S/P بیشتر از ۶۶۸ و ۰/۵ بود). نتایج واکنش PCR آلودگی به مایکوپلازما گالی سپتیکوم (قطعه ۲۲۴ bp) را تأیید نمود. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که آلودگی به مایکوپلازما گالی سپتیکوم در گله های گوشتی استان گلستان می تواند وجود داشته باشد و می توان گله های جوجه گوشتی آلوده به مایکوپلازما گالی سپتیکوم را با روش PCR مشخص نمود و این روش سریع تر، مؤثرتر و حساس تر از تکنیک کشت استاندارد می باشد و بنابراین می توان PCR را به عنوان روشی جایگزین در جهت تشخیص مایکوپلازما گالی سپتیکوم در گله های جوجه گوشتی بکار برد.

واژه های کلیدی: مایکوپلازما گالی سپتیکوم، جوجه های گوشتی، الایزا و PCR